एवं दत्त्वा वरं ताभ्यां सह देवैर्मरुत्पतिः। ऊताशनमनुज्ञाप्य जगाम त्रिदिवं प्रभुः।
पावकश्च तदा दावं दग्ध्वा सम्मृगपक्षिणं। अहानि पञ्च चैकञ्च विरराम सुतर्पितः। ८१०५
जग्ध्वा मांसानि पीत्वा च मेदांसि रुधिराणि च। युक्तः परमया प्रीत्या तावुवाचाच्युतार्जुनौ।
युवाभ्यां पुरुषाग्र्याभ्यां तर्पितोऽस्मि यथासुखं। अनुजानामि वां वीरौ चरतं यच्च वाञ्छितं।
एवं तौ समनुज्ञातौ पावकेन महात्मना। अर्जुनो वासुदेवश्च दानवश्च मयस्तथा।
परिक्रम्य ततः सर्व्वे त्रयोऽपि भरतर्षभ। रमणीये नदीकूले सहिताः समुपाविशन्॥ ८१०८

इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आदिपर्व्वणि खाण्डवदाहः समाप्त स्चतुस्त्रिंशदधिकद्विशतो ऽध्यायश्च॥ २३४ ॥ समाप्तमादिपर्व्व॥

आदिपर्व्वणि सप्तविंशत्यधिकद्विशताध्याया द्वितीयाध्याये व्यासेन प्रतिज्ञाता किन्तु पूर्व्वतनलेखकप्रमादेन चतुस्त्रिंशद धिकद्विशताध्याया दृश्यन्ते बहुपुस्तकानां पुनः पाठसाम्यं विद्यत इति कुत्र कुत्राध्यायाधिक्यं जातं तन्निश्चयो न भवति श्लोक सङ्ख्याया अपि वैषम्यं तत्प्रमादेनैवेति॥